പറയപ്രേച്ചുകളുടെ ശിരോബലികൾ

ഡോ. എൻ. രജനി
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാള വിഭാഗം, ഗവ: ബ്രണ്ണൻ കോളേജ്, തലശ്ശേരി

"അവകൾകിനാവുകളെന്നാം ശാസ്ത്രം
കളവുകളെന്നാം ലോക ചരിത്രം:
ഇവയിലുമേറെയഥാർത്ഥം ഞങ്ങടെ
ഹൃദയനിമന്ത്രിതസുന്ദര തത്വം."

—വൈലോപ്പിള്ളി, ഓണപ്പാട്ടുകാർ

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

വർത്തമാനകാലമലയാള നോവലുകളുടെ ആഖ്യാനപരിസരം വിപുലവും വൈവിധ്യം കലർന്നതുമാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മലയാളത്തിലെ ശ്രദ്ധേയനായ എഴുത്തുകാരനാണ് പി.എഫ് മാത്യൂസ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകൾ മാന്ത്രികവും ഭ്രമാത്മകവുമായ ആഖ്യാനാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.ചാവുനിലം, ഇരുട്ടിൽ ഒരു പുണ്യാളൻ, അടിയാളപ്രേതം എന്നീ നോവലുകൾ പ്രഹരമേല്പിക്കുന്ന വായന നല്കുന്നവയാണ്. അതിൽ അടിയാളപ്രേതം എന്ന നോവലിനെ മുൻനിർത്തി വർത്തമാനകാല അവബോധ നിർമ്മിതിയുടെ രാഷ്ട്രീയം വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ക്രൈം നോവലിന്റെ ആഖ്യാനാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ട്, ചരിത്രത്തെയും വർത്തമാനത്തെയും ചേർത്തിണക്കി അടിമകളും അടിയാളരും കീഴാളരും ആക്കപ്പെട്ട ജനതയുടെ ജീവിതാവസ്ഥകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നോവലാണ് അടിയാള പ്രേതം. മറ്റ് നോവലുകളുടെ സ്വരൂപത്തെക്കൂടി ആദേശം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ സമകാലിക രചനാമണ്ഡലത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രവണത ക്രൈം ഫിക്ഷനുകൾക്കുണ്ടെന്ന് അടിയാള പ്രേതത്തെ മുൻനിർത്തി നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ക്രൈം ഫിക്ഷൻ, ക്രൈം ഫാന്റസി, ജനുസ്സ്, ഗോതിക് നോവൽ, ഭാവുകത്വപരിണാമം, ചരിത്രം, ഉന്മാദം, അവബോധം.

ചരിത്രവും ഓർമ്മയും ഐതിഹ്യവും വർത്തമാന സന്ദർഭങ്ങളിലേക്ക് സവിശേഷമായി ചേർത്ത് വെച്ചുകൊണ്ട് നൂതനമായ ഭാവുകത്വം സൃഷ്ടിക്കാൻ നമ്മുടെ സാഹിത്യജനുസ്സുകൾ ശക്തമാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാമതായി ഗണിക്കേണ്ടത് നോവലുകളെയാണ്. ഭാവനയെയും ചിന്തയെയും ആകെ തകിടംമറിച്ചുകൊണ്ട് യുക്തിയുടെ ശിലാബോധങ്ങളെ ദ്രവീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയൊരു ലാവണ്യലോകം മലയാളനോവൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.ക്രൈംഭാവനയുടെ ആഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ട് സമൃദ്ധമാണ് മലയാളത്തിലെ സമീപകാല ഫിക്ഷനും സിനിമയും. കുറ്റവും അന്വേഷണവും എന്നത് എല്ലാ കാലവും ജനപ്രിയമായ വിഷയമായിരുന്നു. പക്ഷേ ജനപ്രിയതയ്ക്ക് സാഹിതീയവും ധൈഷണികവും അക്കാദമികവും ആയ സർഗ്ഗാത്മക മണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള സ്വീകാര്യത അത്ര ഹൃദ്യമായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് ഹൃദ്യമായ വരവേല്പ് ഉണ്ടാവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളുടെ ജനപ്രിയത ഫിക്ഷന്റെ ഏറ്റവും സ്വീകാര്യതയുള്ള പൊതുമണ്ഡലമായി പരിണമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാങ്കേതികതയുടെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന വികാസങ്ങൾ, ഭാവനയുടെ അനന്തതകൾ, മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മ സഞ്ചാരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ ക്രൈംഫിക്ഷന്റെ രചനയുടെ ബാഹുല്യത്തിന് പ്രേരണയായി. സമൂഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന ക്രൈമുകളും ഹിംസാത്മകതയും ഇത്തരം രചനകൾക്കുള്ള അബോധവളമായി രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സവിശേഷ പഠന മേഖലയിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്താൻ പറ്റാത്ത വിധത്തിലുള്ള പടർച്ച കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യത്തിന് വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് ക്രൈംഫിക്ഷനുകളെപ്പറ്റിയുള്ള അക്കാദമികമായ പഠനങ്ങളുടെ പ്രസക്തി.

ക്രൈംഫിക്ഷൻ (കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം) മലയാളനോവലിന്റെ പ്രാരംഭകാലം മുതലേ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 2000ത്തിന് ശേഷമാണ് മുഖ്യധാരാരുചിയിലേക്ക് ഇത്തരം രചനകൾ ചേർന്നത്. ക്രൈം ഭാവനകൾ നോവലിന്റെ ആഖ്യാനവും ഘടനയും പ്രമേയവും ഒക്കെയായി കേരളീയത്വത്തോടെ സജീവസാന്നിധ്യമായത് ഇക്കാലയളവിലാണ്. 'പാലേരി മാണിക്യം ഒരു പാതിരാക്കൊലപാതകത്തിന്റെ കഥ', 'ഫ്രാൻസിസ് ഇട്ടിക്കോര' എന്നീ നോവലുകളിലൂടെയാണ് (2009) അത്തരത്തിലൊരു വേറിട്ട രുചി മലയാളി നോവലിൽ അനുഭവിച്ച് തുടങ്ങിയത്. അതുവരെ വൈദേശികമായ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിന്റെ പൊതുസവിശേഷതകളിലേക്ക് പരകായപ്രവേശം നടത്തിയാണ് ഏറെക്കുറെ മലയാളത്തിൽ ഈ ജനുസ്സ് ആവിഷ്കാരം നടത്തിയത്. ടി.ഡി.രാമകൃഷ്ണന്റെ ഫ്രാൻസിസ് ഇട്ടിക്കോര

കേരളീയത, വൈദേശികത, അപസർപ്പകത എന്നിവയുടെ വിദഗ്ധമായ മിശ്രണം അനുഭവിപ്പിച്ചു. ടി.പി.രാജീവന്റെ 'പാലേരി മാണിക്യം ഒരു പാതിരാ കൊലപാതകത്തിന്റെ കഥ' വന്നതോടെ പൂർണമായും കേരളീയമെന്ന് പറയാവുന്ന കുറ്റാന്വേഷണനോവൽ പിറവിയെടുത്തു.[1]

കഥ, കഥാപാത്രങ്ങൾ, ചരിത്രം, ആഖ്യാന ഘടന, ഭൂപ്രകൃതി, ഭാഷ ഇങ്ങനെ സമസ്തഘടകങ്ങളിലും കുറ്റത്തിന്റെയും അന്വേഷണത്തിന്റെയും ഫിംഗർപ്രിൻറുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ നോവൽ കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളുടെ ശ്രേണിയിൽ വളരെ കൃത്യമായ ഭാവുകത്വ വ്യതിയാനം സൃഷ്ടിച്ചു. അവിടന്നങ്ങോട്ട് മലയാളനോവലിന്റെ ഘടനയിലും പ്രമേയത്തിലും ഭാവനയിലും കുറ്റാന്വേഷണ നോവൽ എന്ന നോവൽ ജനുസ്സ് പലനിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. മലയാളിയുടെ സമീപകാല നോവൽ വായനാശീലങ്ങളിൽ വലിയൊരു വിപ്ലവം തന്നെ ഈ വിഭാഗം ഉണ്ടാക്കി. നിലവിലെ സാമൂഹിക സാഹചര്യവും കോവിഡ്കാല അടച്ചിരിപ്പും അരക്ഷിതാവസ്ഥയും തീർക്കുന്ന വിഹ്വലതയിൽ നിന്ന്, അതിനെക്കാൾ വലിയ വിഹ്വലതയിലേക്കുള്ള മലയാളിയുടെ സഞ്ചാരമായി, ഒരു തരം വൈകാരികപലായനമായി ഈ അഭിരുചിപരിണാമത്തെ വിലയിരുത്താം. ഇതിനെ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിച്ച് ,പുസ്തക പ്രസാധകരും വില്പനക്കാരും വായനക്കാരും കൈകോർക്കുന്ന ഒരു അനുവാചകമണ്ഡലം ഇവിടെ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത് ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഇറങ്ങിയ ക്രൈംനോവലുകളുടെ ആധിക്യം തെളിയിക്കുന്നു.[2] ക്രൈം, ഹിംസ, തിരോധാനങ്ങൾ, കൊലകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളെല്ലാം സമകാലികമായ രാഷ്ട്രീയ ശരിയുടെ പക്ഷത്തുനിന്ന് പുനർവിചാരം നടത്തുവാനുള്ള ശ്രമം ഇത്തരം നോവലുകളിലുണ്ട്. ശരീരം, ലൈംഗികത, ലിംഗബോധങ്ങൾ, രാഷ്ട്രം, ദേശീയത, വംശം തുടങ്ങിയവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനശ്ശാസ്ത്രവിശകലനവും സാമൂഹ്യവിശകലനവും നടത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള സാംസ്കാരിക ഇടപെടൽ ഈ വിഭാഗം നോവലുകൾ ഇന്ന് നടത്തുന്നുണ്ട് എന്നതും ഇവയുടെ വായനയെ ഗൗരവമാക്കുന്നു.

കുറ്റാന്വേഷണ നോവലിനെ പഠിച്ചിട്ടുള്ള നിരൂപകരെല്ലാം അതിന് കൃത്യമായ നിയമങ്ങളും സാമാന്യ സ്വഭാവങ്ങളും നിർദേശിക്കുന്നു.[3] പക്ഷേ, ആ നിയമങ്ങളെയും സാമാന്യഘടകങ്ങളെയും കാലഹരണപ്പെടുത്തിയാണ് ക്രൈം നോവലുകൾ പുതിയ ഘടകങ്ങളോടെ, ഘടനയോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നത്. പി.കെ.രാജശേഖരന്റെ നിരീക്ഷണം നോക്കുക:

"കുറ്റകൃത്യം, ശിക്ഷ നിയമം, പോലീസ്, കേസന്വേഷണം, കുറ്റവാളിയെ

പിടികൂടൽ, തുടങ്ങിയവ മുഖ്യസ്ഥാനത്ത് വരുന്ന സവിശേഷമായ ഇതിവൃത്തഘടനയാണ് കുറ്റാന്വേഷണ കഥയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം.ഒന്നോ അതിലധികമോ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ (മിക്കവാറും കൊലപാതകം), സംശയിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്ത പ്രേരണകളുള്ള ഒന്നിലേറെപ്പേർ, ഔദ്യോഗികമോ അനൗദ്യോഗികമോ ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അപസർപ്പകൻ (അന്വേഷകൻ), തെളിവുശേഖരണം, സാക്ഷികളെയും സംശയിക്കപ്പെടുന്നവരെയും ചോദ്യം ചെയ്യൽ, അപസർപ്പകൻ നടത്തുന്ന നിഗൂഢത ചുരുളഴിക്കലും കുറ്റവാളിയെ കണ്ടുപിടിക്കലും കുറ്റവാളിയുടെ ബന്ധനം (ചിലപ്പോൾ കുറ്റവാളിയുടെ മരണമോ തിരോധാനമോ)—കുറ്റാന്വേഷണ കഥയിലെ അവശ്യ ഘടകങ്ങളാണിവ" (ഉത്ക്കണ്ഠയുടെ കോനൻ ഘടികാരങ്ങൾ, അറിയപ്പെടാത്ത ഷെർലക് ഹോംസ്, 20:2020)

ഈ സ്വഭാവങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന, നേരിട്ട് കുറ്റവും അതിന്റെ അന്വേഷണവും എന്ന രീതിയിൽ മുന്നോട്ട് പോവുന്ന നോവലുകൾക്കൊപ്പം പ്രധാന പ്രമേയത്തിന് സമാന്തരമായോ ഉപാഖ്യാനങ്ങളായോ കുറ്റാന്വേഷണം പ്രതിപാദ്യമാവുന്ന നോവലുകൾ ഇന്ന് ധാരാളമുണ്ട്. ഏറ്റവും ശക്തമായ ആഖ്യാന സാധ്യതയായി നോവലിസ്റ്റുകൾ ഹത്യ, കൊല, മാൻമിസ്സിംഗ്, അന്വേഷണം എന്നിവയെ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മലയാളനോവൽ ഘടനയെയും ഭാവാന്തരീക്ഷത്തെയും ശക്തമായി സ്വാധീനിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള ഇനമായി ഇവ മാറിയിട്ടുണ്ട് എന്നർത്ഥം. (മുദ്രിത, ഘാതകൻ, തുടങ്ങിയ നോവലുകളുടെ ഘടന നോക്കുക. ആദ്യകാല നോവലായ ധർമ്മരാജയെയും ഉദാഹരിക്കാം). ഫിക്ഷനുകളുടെ ആന്തരികഘടനയിൽ അപസർപകത്വം ലയിച്ചു ചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നത് സാമാന്യമായി വിലയിരുത്താം.

കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളുടെ വളർച്ചയിൽ ഗോതിക് നോവലുകളെപ്പറ്റി പി.കെ.രാജശേഖരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (ഉത്ക്കണ്ഠയുടെ കോനൻ ഘടികാരങ്ങൾ, 20-21, 2020) ഇരയുടെ പീഡിതാവസ്ഥ, ചരിത്രത്തെ ആധാരമായി എടുത്തുകൊണ്ടുള്ള മനശ്ശാസ്ത്രവിശകലനം, അമാനുഷികതയും വൈകാരികതയും ഭയാനകതയുമൊക്കെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആഖ്യാന പരിസരം—ഇത്തരം പ്രവണതകളൊക്കെ ഗോതിക് നോവലിന്റെ സവിശേഷതകളായി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പി.എഫ്. മാത്യൂസിന്റെ അടിയാള പ്രേതം ഇത്തരത്തിൽ ഗോതിക് നോവലിന്റെ അംശങ്ങൾ വഹിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഇരുട്ടിലൊരു കുറ്റാന്വേഷകൻ' എന്നാണ് എസ്. ഹരീഷ് അടിയാള പ്രേതത്തിന്റെ ആമുഖ പഠനത്തിന് ശീർഷകം നല്കിയിരിക്കുന്നത്. 'ഇരുട്ട്' എന്നതിന് ഈ നോവലിനെ

സംബന്ധിച്ച് അനേകം ഭാവാർത്ഥങ്ങൾ പ്രസരിപ്പിക്കാൻ ശേഷിയുണ്ട്. കീഴാളതയിലേക്ക്, കേരളത്തിന്റെ മൊഴിചരിത്രത്തിലേക്ക്, അയുക്തികളുടെ അവ്യാഖ്യേയ തലങ്ങളിലേക്ക്, ഭീതിയുടെ പൊരുളിലേക്ക്, പി.എഫ് മാത്യൂസിന്റെ എഴുത്തുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഒക്കെ വായനക്കാരുടെ ശിരസ്സ് ചലിപ്പിക്കുന്ന താക്കോലായി അത് തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ക്രൈം ഒരു വിഷയവും ഫാൻറസി അതിലേക്കെത്താനുള്ള മാർഗ്ഗവും എന്ന നിലയിൽ മൂർത്തവും അമൂർത്തവും ആയ തലങ്ങൾ ഇതിൽ സംയോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അപസർപ്പക സ്വഭാവമുള്ള ഫാന്റസിനോവൽ എന്ന നിലയിൽ അടിയാളപ്രേതത്തെ വിലയിരുത്താനാണ് ഈ പഠനം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

ചരിത്രത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും ലെയറുകൾ:

“മിത്തുകൾ നുണയാണെന്നാണോ പറയുന്നത്? പണ്ട് ജീവിച്ച മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം തന്നേണത്. ഇച്ചിരി അലങ്കാരത്തിൽ പറയണ്ന്ന് മാത്രം. ഇതൊക്കെ ഇല്ലാണ്ടായാൽ പിന്നെ തീർന്നില്ലേ ജീവിതം... നമ്മടെ ജീവിതത്തിന്റെ പാതീം ഭാവനേല്ലേ കറുപ്പൻ മാഷേ... കഥയില്ലേൽ പിന്നെ മനുഷ്യനുണ്ടോ...?” നോവലിലെ വളരെ മിത്തിക്കൽ ആയ കഥാപാത്രം തനി യുക്തിവാദിയായ കറുപ്പൻ മാഷിനോട് പറയുന്നതാണ് ഇത്. ഈ നോവലിന്റെ അവബോധവും ബലതന്ത്രങ്ങളും ഇതാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തെ യുക്തി,ഭാവന, യാഥാർത്ഥ്യം, ചരിത്രം, മിത്ത്, അനുഭവം, അധികാരം ,ക്രൈം എന്നിവ കൊണ്ട് പുനർവായിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു, അമ്പരപ്പിന്റെ അനേകം അടരുകളിലൂടെ വായനക്കാർ കയറിയും ഇറങ്ങിയും ജീവിതത്തെ പ്രതി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

പണ്ട് ജീവിച്ച മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം ഏതൊക്കെയോ അളവിൽ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മിൽ അവർ ജീവിക്കുന്നു. മിത്തായോ ,ചരിത്രമായോ, കഥയായോ, അന്ധവിശ്വാസമായോ, ആദിപ്രരൂപങ്ങളായോ ഒക്കെ.സി.ജി. യുങ്ങിന്റെ സങ്കല്പമായ ആദിപ്രരൂപങ്ങൾ (Archetypes) നേരത്തേ തന്നെ സമൂഹാബോധം എന്ന ആശയത്തെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിയുടെ മനസ്സ് എന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെ മാത്രമല്ലെന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളായി ജീവിച്ച മരിച്ച മനുഷ്യരും കഥകളും അവരുടെ സാംസ്കാരിക സ്വഭാവങ്ങളും കൈമാറി വന്ന് വ്യക്തികളിൽ ലയിച്ചു കിടപ്പുണ്ടെന്നും കഥകളായും പുരാവൃത്തങ്ങളായും മിത്തുകളായും അവ ചരിത്രാതീതകാലത്തിൽ നിന്ന് വർത്തമാനത്തിലൂടെ ഭാവിയിലേക്കും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും യുങ് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട് (The Archetypes and the Collective Unconscious, 1990).

പി.എഫ്. മാത്യൂസിന്റെ അടിയാള പ്രേതം ചരിത്രത്തെയും അതിലെ നീതികേടുകളെയും ഐതിഹ്യത്തെയും വർത്തമാനസാഹചര്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടുനിർത്തി വിചാരണചെയ്യുന്നു. ചരിത്രാനുഭവങ്ങളുടെ സങ്കലനമായി വ്യക്തികൾ മാറുന്നു. അധികാരവും വിധേയത്വവും ഊടും പാവും വിരിച്ച് മൂടി വെച്ച പഴയ ചരിത്രത്തെ ജനാധിപത്യ ഭരണത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വിദഗ്ധമായി കിളച്ചെടുക്കുന്നു. വന്യമായ ചാരുതയോടെ പക അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്ന പുകയാവുന്നു. ആഖ്യാനത്തിലും പ്രമേയപരിചരണത്തിലും ഉള്ള ബഹുസ്വരതയാണ് ഈ നോവലിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. ആഖ്യാതാവ് ബഞ്ചമിനായും, കറുപ്പനായും ഉണ്ണിച്ചെക്കനായും അച്ചമ്പിയായും ഒക്കെ മാറി മാറി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ പ്രമേയവും. ഒരേ സമയവും കുറ്റാന്വേഷണ നോവലും, ദളിത് നോവലും, ചരിത്ര നോവലും മാജിക്കൽ ഭാവനയുടെ ലാവണ്യാത്മകതയുള്ള ഫാന്റസിനോവലും ആയി അടിയാളപ്രേതം പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ ബഹുസ്വരമായ അന്തരീക്ഷം നോവലിന് മനോഹരമായ സംവാദാത്മകത ഉണ്ടാക്കുന്നു.

അടിമജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രസഞ്ചാരങ്ങൾ:

1520-ൽ വാസ്ക്കോഡാ ഗാമയുടെ മരണം മുതലുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നോവലിന്റെ പ്രമേയം വികസിക്കുന്നത്. 1663-ലെ അൽമേഡയും കറമ്പനടിമയും ഉൾപ്പെടുന്ന ചരിത്രം, 1950-ലെ അച്ചമ്പി മാപ്ലയിലേക്കും മക്കോതയിലേക്കും കൃത്യമായ സമാന്തരം തീർക്കുന്നു. നോവലിന്റെ ആഖ്യാനകലയിലെ തിളങ്ങുന്ന രണ്ടു കണ്ണുകളായി ഈ സമാന്തരകാലങ്ങൾ നില്ക്കുകയും അവയിലേക്ക് നോക്കുന്ന ബഞ്ചമിന്റെ കണ്ണുകൾ വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ _ അതായത് 2000 മുതൽ ഇങ്ങോട്ടുള്ള കാലം- സംഭവങ്ങളാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ ഈ ചരിത്രവർത്തമാനങ്ങളിലെല്ലാം നിലം തൊട്ടും തൊടാതെയും പറന്നുനടക്കുന്നു.

ഏകദേശം 500 വർഷത്തെ കൊച്ചിയുടെ അധിനിവേശചരിത്രങ്ങളും അതിലെ അധികാര വിധേയബന്ധങ്ങളും കീഴാളചരിത്രത്തിന്റെ അടക്കം ചെയ്ത നേരുകളും ഇഴയടുപ്പത്തോടെ നെയ്ത ഈ നോവൽ അടിമ ജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രസഞ്ചാരം ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

നിധിയും നിധിയുടെ കാവലായ ഭൂതത്താനും എന്നത് ഭാരതത്തിലെ നാടോടിക്കഥയിലെ അടിസ്ഥാന കഥനങ്ങളിലൊന്നാണ്. നിധി കാക്കുന്ന ദേവന്മാർ ഉണ്ടാവുന്നില്ല.അവർ നിധിയുടെ ഉടയോർ മാത്രമാണ്. കാവൽ അടിമയുടേതാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അടിമയായും ബലിക്കു ശേഷം

മൂർത്തിയായും. നിധി കാക്കുന്ന ഭൂതങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായും കീഴാളതയിലേക്ക് വേരോട്ടമുണ്ട്. ബലിയുടെയും അടിമത്തത്തിന്റെ രക്തസഞ്ചാരമുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള തിളങ്ങുന്ന കറുത്ത ഞരമ്പാണ് ഈ നോവലിൽ ഉള്ളത്. ഡച്ച് അധിനിവേശകരുടെ വരവിനു മുമ്പ് പറങ്കി സായ്‌വ് അൽമേഡ തന്റെ വിശ്വസ്തനായ കറമ്പനടിമയെ നിധിക്ക് കാവലിനായി ബലികൊടുത്ത് നിലവറയിൽ തള്ളിയ കഥ. ഇത് കഥയോ ചരിത്രമോ ആകാം. അൽമേഡയ്ക്കും മുമ്പേയുള്ള നിരവധി ഉടയോന്മാർ ചരിത്രത്തിൽ നടത്തിയ ഹത്യകൾക്ക് മേൽ ചാർത്തിക്കിട്ടിയ മിത്തുമാകാം. എന്തായാലും കൊച്ചിയുടെ സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിൽ ഈ കഥയ്ക്ക് നിർണായക സ്ഥാനമുണ്ട്. കാപ്പിരിമുത്തപ്പൻ എന്ന കീഴാള ദൈവം പിറവിയെടുക്കുന്നത് ഈ ബലിയിൽ നിന്നാണ്. ചുരുട്ടും പുകച്ച് ചുട്ട മീനും തിന്ന്, കള്ള് കുടിച്ച് ആഞ്ഞിലിത്തറയിലോ അതുപോലുള്ള മരത്തറകളിലോ കാപ്പിരിമുത്തപ്പൻ കുടിയിരിക്കുന്നതായി കൊച്ചിക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത് മേലാളരുടെ നിധിക്ക് കാവലായല്ല, കീഴാളരുടെ സാംസ്കാരികനിധിക്ക് കാവലായിട്ടാണെന്ന് വ്യവഹാരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നോവലിന്റെ കീഴാളപക്ഷസൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൃത്യമായ അവബോധ നിർമ്മിതിക്ക് ആധാരമായ ഖനനമേഖലയാണ് കാപ്പിരിമുത്തപ്പനും ഈ അനുബന്ധകഥകളും.

കാലത്തിന്റെ കണ്ണാടിക്കാഴ്ചകൾ

1663-ലെ ഈ കഥയുടെ തനിയാവർത്തനമാണ് 1950 കളിൽ നടക്കുന്നത്. നോവലിന്റെ മൂന്ന് കഥാകാലങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഈ രണ്ടാംഘട്ട കഥയാണ്. അച്ചമ്പി മാപ്ലയും കുഞ്ഞു മാക്കോതയും ഉൾപ്പെടുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കേരളത്തിലെ കൊച്ചീചരിത്രം.തന്റെ തറവാട്ടുപറമ്പിലെ നിധി കൈക്കലാക്കാൻ വേണ്ടി പറയപ്പുരോഹിതനായ, അറിവാളനായ കുഞ്ഞി മാക്കോതയെ ബലി കൊടുക്കുകയും അവന്റെ കുടുംബത്തെ മുച്ചൂടും കുരുതി കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ചരിത്രം. കള്ളും ചുരുട്ടും ഇറച്ചിയും എത്ര കാണിക്കവെച്ചിട്ടും നിധി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരാത്ത കാപ്പിരിമുത്തപ്പനോടുള്ള രോഷത്തിൽ ആഞ്ഞിലിത്തറ തുറന്ന് കുഞ്ഞു മാക്കോതയുടെ തല ബലി കൊടുക്കുകയാണ് അച്ചമ്പി മാപ്ല ചെയ്യുന്നത്. അതോടൊപ്പം തന്റെ പിണിയാളരുടെയും അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും സഹായത്തോടെ മാക്കോതയുടെ കുടുംബത്തെ കുരുതി കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ മാക്കോതയുടെ ഇളയ ചെക്കൻ മൂന്നോ നാലോ വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞും അരുംകൊലയ്ക്ക് സാക്ഷിയും ഇരയും ആകുന്നുണ്ട്. ഈ കുഞ്ഞിന്റെ പുതിയകാല ഉയിർപ്പിലൂടെയാണ് അടിയാളപ്രേതം എന്ന നോവൽ

അതിന്റെ ഭാവലോകം ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിൽ ഇരകളാക്കപ്പെട്ട വരുടെ, ചരിത്രത്തിൽ നിന്നേ മായ്ച്ച കളഞ്ഞവരുടെ പിൻമുറക്കാർ പഴയ കഥകളുടെ പൊളിച്ചെഴുത്തും പുതിയ സത്യങ്ങളുമായി അവതരിക്കും എന്ന വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ദളിത് രാഷ്ട്രീയം കൃത്യമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട് ഈ നോവൽ.മാക്കോതയുടെ ചെക്കന്റെ മുതിർന്നാലുള്ള ഒരു പ്രതിബിംബ സൃഷ്ടിയായി ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ എന്ന പോലീസുകാരൻ മായികവും ദുരൂഹവുമായി നോവലിലാകെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. കാപ്പിരി മുത്തപ്പന്റെ അവതാരങ്ങൾ എന്ന പോലെ മക്കോതയും ഉണ്ണിച്ചെക്കനും അവരവരുടെ കാലത്തെ സംഭവങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

അന്വേഷണത്തിന്റെ സഹയാത്രികർ:

ഈ നോവലിലെ അപസർപ്പകൻ സി.ഐ ബഞ്ചമിൻ ആണ്, അതോടൊപ്പം വായനക്കാരും! കാരണം വസ്തുതകളും ഡാറ്റകളും അപഗ്രഥിക്കേണ്ടതും ചരിത്ര ത്തിന്റെ അപരാധങ്ങൾക്കെതിരെ വർത്തമാനത്തിന്റെ അവബോധംകൊണ്ട് നീതികരിക്കേണ്ടതും വായനക്കാരാണ്. അതാണ് ഈ നോവലിന്റെ ഏറ്റവും പ്രഹരസ്വഭാവമുള്ള കാവ്യനീതി. പോലീസ് ഓഫീസറായ ബഞ്ചമിന് അന്വേ ഷിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ പലതാണ്.പലതരം മരണങ്ങൾ, ചരിത്രത്തിലെയും വർത്തമാനത്തിലെയും പല പല തിരോധാനങ്ങൾ, സെമിത്തേരിയിലെ ശവമോഷണം തുടങ്ങിയവ ഇവയോട് ചേർന്ന് വരുന്ന ദുരൂഹമായ ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ സങ്കീർണമായ ഭാവതലം നോവലിന് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഒരു അന്വേ ഷണവും വേണ്ടതില്ലാത്ത വിധം സാധാരണ മരണമായി തോന്നുന്ന ഒരു വാഹനാപകടം പെട്ടെന്ന് അസ്വാഭാവികവും ദുരൂഹവുമായി പരിണമിക്കു ന്നതാണ് ഈ നോവലിന്റെ വർത്തമാനസംഭവം. സ്റ്റേഷനിൽ പുതുതായി ചാർജെടുക്കാൻ വന്ന ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ എന്ന എസ്.ഐ ആണ് അത്തരം സാധ്യതകളിലേക്ക് അതിനെ നയിച്ചത്.സെമിത്തേരിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിട്ടിയുടെ മൊഴിയിലൂടെ ശവമോഷണത്തെപ്പറ്റിയും നീചാത്മാക്ക ളെപ്പറ്റിയും പോലീസുകാർ കേൾക്കുന്നു. അത് 1950 കളിൽ ജീവിച്ച അച്ചമ്പി മാപ്ലയിലേക്കും കുഞ്ഞു മക്കോതയിലേക്കും മിത്തിക്കൽ കഥാപാത്രമായ കാപ്പിരിമുത്തപ്പനിലേക്കും എത്തുന്നു. അച്ചമ്പിയുടെ ആശ്രിതനായിരുന്ന കുഞ്ഞുമാക്കോതയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും തിരോധാനം വിഷയമാവുന്നു. അന്വേഷണത്തിന്റെ സങ്കീർണതയും അയുക്തികതയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ ബഞ്ചമിൻ പുതുതായി ചാർജെടുത്ത ഉണ്ണിച്ചെക്കനോട് തന്നെ കേസ് അന്വേഷിക്കാനും പറയുന്നു. കേസ് ഏറ്റെടുത്ത ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ വായനശാലാ

പ്രവർത്തകനും യുക്തിവാദിയുമായിരുന്ന കറുപ്പനിലൂടെ, കുഞ്ഞിട്ടിയിലൂടെ, ചരിത്രത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ, ചരിത്രം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ വിടവുകളിലൂടെ, അന്വേഷണം നടത്തുന്നു. തെളിവുകളും ശാസ്ത്രീയ യുക്തികളുമല്ല അതിന് നിദാനം. വാമൊഴികളും ചരിത്രവും സ്വപ്നവുമൊക്കെയാണ്. സാക്ഷികളെ അയാൾ കാണുന്നുണ്ട്, സംഭവസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്, വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട്. 1950-കളിലെ അച്ചമ്പി മാപ്ലയുടെ വീട്ടിലേക്ക്, ഭാര്യ അന്നം കുട്ടിയിലേക്ക്, അയാളുടെ മകൻ സേവ്യറിലേക്ക്, സേവ്യറിന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ മരണത്തിലേക്ക്, സെമിത്തേരിയിൽ ശവമോഷണം നടന്നതിലേക്ക്, കുഞ്ഞുമാക്കോതയുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ബലിയിലേക്ക് ഒക്കെ ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ അന്വേഷണം എത്തിക്കുന്നു. ഒരാഴ്ചകൊണ്ട് വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ ഉണ്ണി ച്ചെക്കൻ സി.ഐ. ബഞ്ചമിന് അവയുടെ സൂചനകളൊക്കെ വച്ച് ഒരു കത്തും എഴുതിവെച്ച് അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. അതോടു കൂടിയാണ് ഈ നോവലിന്റെ യഥാർത്ഥ അന്വേഷണസ്വഭാവം നടക്കുന്നത്.

ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ നിർത്തിയേടത്ത് നിന്ന് ബഞ്ചമിൻ തുടങ്ങുന്നു. അതോടൊപ്പം ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ ആര്, അയാൾ എവിടെ അപ്രത്യക്ഷനായി എന്ന് കൂടി അയാൾക്ക് കണ്ടെത്തേണ്ടി വരുന്നു.നേരത്തേ ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങളുമായി അന്വേഷകനായിരുന്ന അയാൾ പല തരത്തിൽ ബന്ധിതനാണെന്ന് ബഞ്ചമിൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വസ്തുതകളൊന്നും ഉണ്ണിച്ചെക്കന്റെ 'ഡ്രീം ലോജിക്' എന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളാവുന്നതല്ല എന്നും അയാൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. ബഞ്ചമിന്റെ മുമ്പിലെ അന്വേഷണവിഷയങ്ങൾ സങ്കീർണമാവുകയാണ്.

1. പാണ്ടി ലോറിക്കിടയിൽ പെട്ട് മരിച്ചത് ആര്, എങ്ങനെ?
2. രാത്രി ലോഡ്ജിൽ റൂമെടുത്ത സേവിയുടെ കൈയിലെ വലിയ ലെതർ ബാഗിൽ എന്തായിരുന്നു? അയാൾ പിന്നീട് എങ്ങോട്ട് പോയി?
3. സെമിത്തേരിയിൽ നിന്ന് മോഷണം പോയ കുഞ്ഞിന്റെ ശവം എവിടെ?
4. അച്ചമ്പിയുടെ അനിയൻകൊർണേലിയുടെ മകൻ ദേവസി എവിടെ?
5. 1950-കളിൽ ജീവിച്ച അച്ചമ്പി മാപ്ലയുടെ ആശ്രിതനായിരുന്ന കുഞ്ഞു മാക്കോതയ്ക്കും കുടുംബത്തിനും എന്ത് സംഭവിച്ചു?
6. ഈ സംഭവങ്ങളും സംശയങ്ങളും പാതി തുറന്ന് വെച്ച് ഒരാഴ്ച തന്റെ കൂടെ ജോലിയെടുത്ത ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ്? അയാൾ എങ്ങോട്ട് പോയി? ഇതിന് മിക്കതിനും കൃത്യമായ ഉത്തരം

ബഞ്ചമിന് ഇല്ലെങ്കിലും വായനക്കാർക്കുണ്ട് എന്നത് അദ്ഭുതവുമാണ്. അന്വേഷണവുമായി വർത്തമാനത്തിൽ നിന്ന് ചരിത്രത്തിലേക്കും തിരിച്ചും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഞ്ചമിൻ കാര്യങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

"കൊച്ചിലുണ്ടാരുന്ന പാണ്ട്യാലക്കൽ അച്ചമ്പി കുഞ്ഞുമാക്കോതയെ കൊന്ന് പറമ്പില് കുഴിച്ചിട്ടു... അതേ രാത്രി ഇവിടെ കുഞ്ഞവരയും നിങ്ങളും കൂടി ചീരയെയും മക്കളെയും കൊന്നു... നല്ല കാശു മേടിച്ചിട്ടാണത് ചെയ്ത തെന്നൊക്കെ അറിഞ്ഞു. പിന്നെ കണ്ണടയുംമുമ്പ് കുഞ്ഞവരാച്ചൻ എല്ലാം കുമ്പസരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നും മറച്ചു വെച്ചിട്ടിനി കാര്യമില്ല" എന്ന് ബഞ്ചമിൻ 50 വർഷം മുമ്പ് ഈ കുരുതികളിൽ പങ്കാളിയായ കുഞ്ഞുരാമമേനോനോട് പറയുന്നുണ്ട്. ഇത് യുക്തിഭദ്രമാണ്. പക്ഷേ, അതിലേക്ക് ബഞ്ചമിനെ നയിച്ച ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ തീർത്തും അയഥാർത്ഥമായ കഥാപാത്രവും! പഴയ സംഭവ ങ്ങളിലെ ഇരകളും പീഡിതരും മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക സാക്ഷിയായ കുഞ്ഞുരാമമേനോൻ ഉന്മാദിയും ആയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും ശിക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ ബഞ്ചമിന് കഴിയുന്നില്ല. പകരം അയാൾക്കാണ് ശിക്ഷ കിട്ടുന്നത്, ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ എന്ന പേരിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരാൾ സ്റ്റേഷനിൽ ജോലിചെയ്ത് ഒരു പഴയ കേസ് അന്വേഷിച്ചു എന്നത് മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ വീഴ്ചയായി കണ്ട് സസ്പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നു. സത്യ ങ്ങൾ വീണ്ടും ഇരുണ്ട ചരിത്രങ്ങളായി കല്ലറകളിലേക്കും നിലവറകളിലേക്കും അടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, ആത്മാവുകൾ അന്വേഷകരായി വേഷമണിയുന്നു.

ശിക്ഷ നടന്നില്ലെങ്കിലും അന്വേഷണവും പ്രതികാരവും ഒരേ സമയം നടക്കുന്ന ക്രിയാതലം ഇതിലുണ്ട്. ശിക്ഷ ഔദ്യോഗികസംവിധാനത്തിൽ യുക്തിഭദ്രമായി സംഭവിക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ പ്രതികാരത്തിന് യുക്തിയും തെളിവുകളും വേണ്ട. നീതീകരണം ഉണ്ടായാൽ മതി. ചരിത്രത്തിന്റെ അപരാ ധങ്ങൾക്കുള്ള വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ അവബോധത്തിന്റെ പ്രതികാരം കൂടിയാണത്. അത്തരമൊരു നീതീകരണത്തിലാണ് അടിയാള പ്രേതം കീഴാള രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ശക്തമായ സംവാദമാകുന്നത്. മേലാളചരിത്രം ബലി കൊടുത്ത ഇരകൾ കാപ്പിരിമുത്തപ്പന്റെ തിണർപ്പുകളായി , അടിയാളരുടെ ആത്മത്തിന്റെ കാവലുകളായി പാതാളക്കുഴികളിൽ നിന്ന് ആകാശത്തിന്റെ മേലാപ്പു വരെ സ്ഥലകാലങ്ങളെ ഭേദിച്ചു കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ഐതിഹ്യത്തിൽ നിന്നും കഥകളിൽ നിന്നും സ്ഥല ത്തെയും കാലത്തെയും മായ്ച്ചു കളഞ്ഞ് ആഖ്യാനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവ മറ്റൊരു കഥയായോ ചരിത്രമായോ മാറുന്നു.പ്രമേയത്തിന്റെ തിളക്കത്തിൽ അവ

പഴയതിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വായനയുടെ വഴിയിൽ ഈ നോവൽ അനേകം ദ്വന്ദ്വങ്ങളുടെ ഏറ്റുമുട്ടലാണ്.

ചരിത്രം/വർത്തമാനം
കറുപ്പ്/വെളുപ്പ്
മേലാളൻ/കീഴാളൻ
സമ്പന്നൻ/ദരിദ്രൻ
വെളിച്ചം/ഇരുട്ട് (പകൽ/രാത്രി)
അസത്യം/സത്യം
സാധാരണത്വം/ഭ്രാന്ത്
ഭൗമം/ഭൗമാതീതം
യുക്തി/അയുക്തി

എന്നിങ്ങനെ കണ്ടെടുക്കാവുന്ന ധാരാളം തലങ്ങൾ ഈ നോവലിന്റെ ഭാവ ഭൂപടത്തെ ദ്വിനിലകളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. കീഴാളന്റെ അടിമത്തവും നിശ്ശബ്ദതയും മേലാളന്റെ വിജയമായിരുന്നു എന്നും. ആ അടിമത്തത്തിലും നിശ്ശബ്ദതയിലും അവരുടെ അറിവും അടങ്ങിയിരുന്നു. ആ അറിവായിരുന്നു അവരുടെ സ്വത്വവും പ്രതിരോധവും ശക്തിയും. അതിന്റെ കൂടി കൈയടക്കമാണ് മേലാളർ ആഗ്രഹിച്ചത്.

അങ്ങ് അൽമേഡ മുതൽ ഇന്ന് വരെ ചരിത്രത്തിന്റെ സഞ്ചാരം അതായിരുന്നു. അച്ചമ്പി മാപ്ലയും വ്യത്യസ്തനല്ല. മക്കോതയുടെ ആത്മാക്കളുടെ കൈയടക്കവും ജ്ഞാനവും കാപ്പിരിമുത്തപ്പന്റെ നിധിയിലേക്കുള്ള തന്റെ താക്കോലാണെന്ന് അയാൾ കരുതുന്നു. അതിനു വേണ്ടി പറയനെ സഹോദരനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറാണ്.മാക്കോത പൂർണമായും ആ സ്നേഹത്തിന്റെ അടിമയുമായിരുന്നു.മാക്കോതയ്ക്കത് ജീവിതത്തിന്റെ സത്യവും അച്ചമ്പിക്കത് ആസക്തിയുടെ താക്കോലും ആയിരുന്നു. ഈ വൈരുദ്ധ്യമായിരുന്നു ചരിത്രത്തിലെന്നും അടിയാളനെ ഇരയായും അടിമയായും ബലിയായും നില നിർത്തിയത്. അതിന്റെ ഏറ്റവും നിസ്സഹായമായ ഈ ചിത്രം നോക്കുക :

"അച്ചമ്പി പന്തം മണ്ണിൽ കുത്തിവെച്ചു. മടിത്തെറുപ്പിൽ നിന്ന് പേനാക്കത്തിയെടുത്ത് അയാൾ കുഞ്ഞു മാക്കോതയുടെ തുടയിൽ വലിയൊരു വര വരച്ച് മുറിവുണ്ടാക്കി.അതിൽ നിന്നു ചീറ്റിയ ചോര തുടക്കാതെ തന്നെ മുറിവിലേക്ക് വിരൽ കടത്തി തുടയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് ചെമ്പിന്റെ ചെറുതകിട് വലിച്ചൂരിയെടുത്ത് അയാൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ആ തകിട് ചെമ്പുനിറമുള്ള പക്ഷിയായി മാറി ചിറകടിച്ച് ഗുഹയ്ക്ക് പുറത്തേക്ക് പറന്നപ്പോൾ തീർത്തും വീര്യം കെട്ടുപോയ കുഞ്ഞു മക്കോത മണ്ണിലേക്ക് കുഴഞ്ഞു വീണു. ഗുഹയിൽനിന്ന് പുറത്ത് കടന്ന പക്ഷി

പറന്ന് പറന്ന് തൊടിയുടെ കിഴക്കേ അതിരിലെത്തി ആരെയോ വിളിച്ചുണർത്തുന്നതു പോലെ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി..”

രക്തമിറ്റിച്ച് പറക്കുന്ന ഈ പക്ഷി വായനക്കാരുടെ വിസ്മയങ്ങളുടെയും ഹതാശയുടെയും ആകാശച്ചെരിവിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. തുടയിൽ നിന്നൂരിയ ആ ചെമ്പു തകിട് അയാളുടെ അറിവിന്റെ രക്ത നിക്ഷേപമായിരുന്നു. കുഞ്ഞു മാക്കോതയെ സംബന്ധിച്ച് ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ജ്ഞാനമായിരുന്നു അത്. അറിവും പൗരോഹിത്യവും മേലാളന് അടിയറ വെച്ച അടിയാളൻ കേവലം അടിമ മാത്രമാണ്. അത് മാക്കോയുടെ പെണ്ണ് ചീര എത്രയോ തവണ മാക്കോതയോട് പറഞ്ഞതാണ്. രഹസ്യ മരുന്ന് കൊടുത്ത് അപസ്മാരം വരെ മാറ്റാൻ സിദ്ധിയുണ്ടായിരുന്ന കുഞ്ഞു മാക്കോത പതുക്കെ പതുക്കെ ക്രിയകളൊക്കെ അവസാനിപ്പിച്ച് അച്ചമ്പിയുടെ സിൽബന്തിയായി മാറുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ചീര താക്കീത് ചെയ്തതാണ്:

“ദേ, ഇത് നിങ്ങടെ നാശത്തിനാണ് .പറഞ്ഞു വരുമ്പം നിങ്ങേം തമ്പ്രാക്കട ചത്ത പശൂന തിന്നണ പറയനും തമ്മിലെന്താണ് വ്യത്യാസം...? അച്ചമ്പി മൊതലാളീടെ എച്ചില് പെറുക്കിത്തിന്നണേലും നല്ലത് അതല്ലേ.”

പക്ഷേ ഈ മുന്നറിയിപ്പിനെ അവഗണിച്ച് കൊണ്ടാണ് മാക്കോത അച്ചമ്പിയുടെ എച്ചിൽദാസനായി ജീവിച്ചത്. അവസാനം അയാളുടെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ തലയറ്റ് നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു.

അടിമയ്ക്ക് അയാളുടെ അടിമ ശരീരത്തെ വഹിച്ച് പ്രതിരോധം അസാധ്യമാണ്. അടിമ ശരീരത്തിന്റെ മേലുള്ള അസാധാരണമായ കവചമാണ് അറിവ്. അറിവിന്റെ അടിയറവെക്കൽ അയാളെ വീണ്ടും അടിമയും ഇരയും ആക്കുന്നു. ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ ആത്മാവിന്റെ ലോകത്തെ അന്തേവാസിയായതുകൊണ്ടാണ്, അടിമ ശരീരത്തിന്റെ പരാധീനതകൾ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് അയാൾക്ക് ഈ മേലാള വർഗ്ഗത്തിന്റെ നീതി നിഷേധങ്ങളെ, നേരിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങളെ പുറത്തെടുക്കാൻ കഴിയുന്നത്.കാപ്പിരിയുടെ കളിപ്പാട്ടച്ചെണ്ടകൊട്ടിക്കൊണ്ട് ,ആത്മാക്കളുടെ കൂട്ടുകാരനായി നിന്ന് ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ ഓരോ അഴിയാക്കുരുക്കും അഴിച്ചെടുത്ത് പുതിയ അറിവാളനായി മാറി. ടോമാ ഹോക്ക് ബൈക്കിൽ യാത്രചെയ്തിരുന്ന ആ കറുത്ത മനുഷ്യൻ ബഞ്ചമിന്റെ ചിന്തകളെല്ലാം വായിച്ച് മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾക്കും കാതുകൾക്കും പിടികൊടുക്കാതെ ഏതോ സ്ഥായിയിലും പ്രതലത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്നത് നോവലിസ്റ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.അടിയാള പ്രേതങ്ങൾ ഉയിർപ്പ നേടുന്നതും മേലാളന്റെ ചിന്താപ്രതലങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച് അവരുടെ സ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ കവർന്നെടുക്കുന്നതും

കൃത്യമായ പ്രതിരോധമായി വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ യുക്തികളെയും എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രങ്ങളെയും അനുശീലനങ്ങളെയും അട്ടിമറിച്ചു കൊണ്ട് പുതിയ കാലത്തിന്റെ സാഹിത്യ വേദാന്തം രചിക്കാൻ പ്രാപ്തരാണ് ഈ പ്രേതശരീരങ്ങൾ.

ഉന്മാദത്തിന്റെ വേദാന്തങ്ങൾ:

ഈ നോവലിലെ ഓരോ കഥാപാത്രത്തെയും അസാധാരണ സൂക്ഷ്മതയോടെ വാർത്തെടുത്തതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നില്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് കറുപ്പൻ. യുക്തിവാദിയായി നിന്ന് വായനാശാലാ പ്രവർത്തനവുമായി മുന്നോട്ട് പോയ കറുപ്പൻ 1950 കളിൽ കുഞ്ഞു മക്കോതയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും തിരോധാനത്തിനെതിരെ പോലീസിൽ പരാതി കൊടുത്തിരുന്നു. പോലീസ് തന്നെയാണ് സത്യങ്ങളെ ചരിത്രത്തിന്റെ കെട്ടുകടലാസാക്കിയത് .ഉണ്ണി ച്ചെക്കൻ പോലീസായി വന്ന് കറുപ്പൻ മാഷിൽ നിന്ന് യുക്തിയും ചരിത്രവും ശേഖരിച്ച് ആ കെട്ടുകടലാസൊക്കെ ശേഖരിക്കുന്നതും ചരിത്രത്തിലെ സത്യത്തെ പുറത്തെടുക്കുന്നതും നോവലിന്റെ ആവർത്തിതചക്രമാണ്. ആ ചാക്രികതയിലെ ഒരു ബിന്ദുവാണ് കറുപ്പൻ. നോവലിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്ത് ഉന്മാദിയായി മാറിയ കറുപ്പൻ യുദ്ധം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വാസ്കോഡ ഗാമയുടെ ആഗമനം മുതലുള്ള ഒരു പുതിയ ചരിത്രം രചിക്കുന്നു. അന്നു മുതൽ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം മേലാളരുടേതും കീഴാളരുടേതും ആവുന്നുണ്ട്, അധി നിവേശകരുടേതും കീഴടക്കപ്പെട്ടവരുടേതും ആകുന്നുണ്ട്. ഉന്മാദത്തിന്റെ പിറപ്പിൽ,യുക്തിയുടെ എല്ലാ സാധാരണ തകളെയും തുടച്ചു മായ്ച്ച കറുപ്പൻ ചരിത്രത്തെ വ്യത്യസ്തമായി ആഖ്യാനം ചെയ്യുകയാണ്,വായനക്കാർക്ക്- അന്ധനായ ധൃതരാഷ്ട്രർക്ക് സഞ്ജയനെന്ന പോലെ- കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധം പോലൊന്ന് പറഞ്ഞുതരികയാണ് . മേലാളരും കീഴാളരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം. ഉന്മാദമാണ് അവിടത്തെ യാഥാർത്ഥ്യം. “അങ്ങനേണ് ഞങ്ങ അവിടെന്നെറങ്ങി യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. അവടച്ചെന്ന് സായ്യമ്മാര് പന്ത് കളിക്കുന്ന പറമ്പില് അതേ പോലെ രണ്ടു ടീമായിട്ടങ്ങനെ നിക്കേണ്... ഒരു വശത്ത് വാരി ക്കുന്തോം മുളവടീം പുല്ലരിവാളുമൊക്കെപ്പിടിച്ച, കഷ്ടി ഒറ്റക്കോണക മുടുത്ത കറുമ്പമ്മാര്. മറുവശത്ത് പളപളാ മിന്നണ പട്ടുടുത്ത കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കണെ വെളുത്ത തമ്പുരാക്കളും സായുമ്മാരും കോണാനുടുത്ത പടനായന്മാരും.” കറുപ്പൻ ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന ഈ യുദ്ധം അവസാനിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് നോക്കുക: “എട ചെക്കാ മോനേ നെനക്ക് നിന്റാപ്പന പോലാടാ ഞാൻ... എന്ന ഒന്നും ചെയ്യരുതെടാ... എന്നക്കെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ കാലേല്

വീണതാണ് അച്ചമ്പി മാപ്ല ഡീം... എന്നൊരൊച്ച കേട്ട ... നോക്കമ്പെഴെണ്ടടാ അച്ചമ്പീടെ തല ഒടലിനെക്കാളും മുമ്പേ ചെക്കന്റെ കാലേല് വീണു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വടിവാളുമ്മേല ചോര കാക്കിക്കളസത്തുമ്മേ തൊടച്ചിട്ട് മുട്ടൻ വടിയേല് തൂങ്ങിക്കെടക്കണ കുഞ്ഞു മാക്കോതയുടെയും ചീരേടേം പെങ്ങക്കടേം തലയെടുത്ത് തറേല്യ വീണകെടക്കണ അവര്ടെ ദേഹത്തുമ്മേലങ്ങാട് ചേർത്തുവെച്ചു കൊടുത്തു... ധീടീം... അവര് മൂന്ന പേരും മണ്ണീന്ന് ഒറക്കം കഴിഞ്ഞ പോലെ ചാടി എണീറ്റ് ചെക്കനേം കെട്ടിപ്പിടിച്ച് സുഖോയ്ട്ട് ഒറ്റപ്പോക്കാണ്... എങ്ങോട്ടാണവര് പോണത്... തീണ്ടലും തൊടലും അക്രമോം മരണോമില്ലാത്ത നാട്ടിലേക്ക്."

ഈ മൊഴികളോടെ അടിയാളന്റെ അഭിലാഷവും സ്വപ്നവും പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ആത്മത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് കറുപ്പനും പോവുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി കേരളം ഇത്തരമൊരു യുദ്ധക്കളത്തിലായിരുന്നെന്നും നമ്മുടെ നവോത്ഥാനവും ആധുനികതയും എതിരു നിർത്തിയ മനുഷ്യർ നിരന്തരം സമരത്തിലായിരുന്നെന്നും പറഞ്ഞു വെക്കുന്ന ഈ നോവൽ കീഴാളരുടെ രക്തനിറമുള്ള ഇരുട്ടിനെ പുറത്തെടുക്കുന്നു. ആധുനികതയുടെയും നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും പുതുവിചാരണ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അടിയാളപ്രേതം കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ഉഴുതുമറിക്കുകയാണ്. കുറ്റാന്വേഷണ നോവലിന്റെ ഘടനയിൽ വളരെ കൃത്യമായ അടിയാളരാഷ്ട്രീയം ഈ നോവൽ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നുണ്ട്.

കാപ്പിരിമുത്തപ്പന്റെ പ്രേതം മുതൽ ഉണ്ണിച്ചെക്കന്റെ പ്രേതം വരെ പല സന്ദർഭകളിലും കഥാഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രേതശരീരങ്ങൾ ഈ നോവലിന്റെ അസാധാരണമായ തമോമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രതിനിധാനമാണ്. സ്ഥലത്തെയും കാലത്തെയും അത് വട്ടം കറക്കുന്നു. ബോധാബോധങ്ങളെ കീഴ്മേൽ മറിച്ചിടുന്ന ഉന്മാദവും ഈ പ്രേതസാന്നിധ്യവും ചരിത്രത്തിന്റെ ഖനനവുമെല്ലാം നോവലിനെ ഏറ്റവും ജനപ്രിയമായ വായനയാക്കുന്നു. കറുപ്പന്റെ, വില്യമച്ചന്റെ, സേവിയുടെ , അന്നം കുട്ടിത്താത്തയുടെ, ചേലാട്ട് കുഞ്ഞുരാമമേനോന്റെയുൾപ്പെടെ ഈ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ വളരുന്ന ഭ്രാന്ത് ചരിത്രത്തിന്റെ മൂടികളിൽ നിന്ന് യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വെളുത്ത പുക ഊതിയുയർത്തുന്നു.

അസാധാരണമായ ഭാവനാ ഭൂപടം കൊണ്ട് നെയ്ത ഈ നോവൽ സാമാന്യ വായനക്കാരുടെ എല്ലാ ബോധ്യങ്ങളെയും അപ്രസക്തമാക്കുകയാണ്. ഇരുട്ട് ഒരു രാത്രി മഴ പോലെ പെയ്യുന്ന അടിയാള പ്രേതത്തിൽ

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കാൾ മരിച്ചവർ കടന്നു വരുന്നു. ഒരു ആവാഹനകല പോലെ ഉണ്ണിച്ചെക്കൻ വായനക്കാരെയിരുത്തി മാന്ത്രികക്കളംപൂരിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും സംഭവങ്ങളും കഥകളും ഈ കളത്തിൽ നിറയുന്നു.ഭാഷയുടെ അതിചാരുതയാർന്ന ധ്വനനശേഷികൊണ്ട് ഒരേ സമയം കവിതയും ഫിക്ഷനും ചിത്ര പടവുമൊക്കെയായി ഒരു നോവൽ മാറുന്നത് അടിയാള പ്രേതത്തിൽ അനുഭവിക്കാൻ പറ്റുന്നുണ്ട്. കുറുക്കിയെഴുത്തിന്റെ കലയായി , ശില്പത്തികവോടെ ഈ നോവൽ വായനക്കാരെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു.

നിഗമനങ്ങൾ:

1. സമീപകാലമലയാളനോവൽ ക്രൈംഫിക്ഷനെ ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായ ആഖ്യാനരൂപമായി സ്വീകരിക്കുന്നു.അതിൽ ക്രൈംഒരുപ്രധാന വിഷയമോ ഉപവിഷയമോ ആയി പ്രമേയത്തെ നിർണയിക്കുന്നു.
2. ക്രൈം ഫാന്റസി എന്ന നിലയിൽ അടിയാള പ്രേതം സവിശേഷ ഭാവുകത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്.
3. ഒരേ സമയം പല തരത്തിലുള്ള ഭാവമണ്ഡലം രചിക്കുകയും വർത്തമാനകാലത്തോട് സംവാദാത്മകമാവുകയും ചെയ്യുന്ന രചനയാണിത്.
4. വായനക്കാർ കൂടി അപസർപ്പകരാവുന്ന അസാധാരണ തലം ഈ നോവലിനുണ്ട്. ചരിത്രത്തോടുള്ളവിയോജിപ്പും വർത്തമാനകാലത്തുള്ള നീതീകരണവും നോവലിന്റെ സൂക്ഷ്മ രാഷ്ട്രീയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രങ്ങളുടെ പുനർനിർമ്മിതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന കീഴാള അവബോധം നോവൽ പങ്കുവെക്കുന്നു.
5. നോവൽ അതിന്റെ ഘടനയിലും പ്രമേയത്തിലും ബഹുസ്വരമാവുന്നു.
6. പഴയകാല ഗോഥിക് നോവലുകളുടെ സ്വഭാവം അടിയാള പ്രേതത്തിൽ കാണാം.
7. യുക്തിയാണ് ക്രൈം നോവലുകളുടെ അന്വേഷണത്തിനും കണ്ടെത്തലിനും വിശകലനത്തിനും ആധാരം.അടിയാള പ്രേതം യുക്ത്യതീതമായാണ് ഈ ഘടകങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നത്. അത് സവിശേഷമായ വായനാനുഭവവും ലാവണ്യബോധവും നല്കുന്നു.

സാധാരണ ക്രൈം നോവലുകളിൽ നിന്ന് അടിയാള പ്രേതം വിഭിന്നമാവുന്നത് ഇത്തരം ഘടകങ്ങൾ വഴിയാണ്.

കുറിപ്പുകൾ:

1. അപസർപ്പക സ്വഭാവമുള്ള രചനകൾ സവിശേഷമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകയും അക്കാദമികമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തതിന്റെ ചരിത്രം കൂടിയാണ് ടി.പി.രാജീവന്റെ പാലേരി മാണിക്യം ഒരു പാതിരാ കൊലപാതകത്തിന്റെ കഥ എന്ന നോവൽ. "മലയാളത്തിൽ ഒരു സ്വതന്ത്ര അപസർപ്പക കഥ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണിതിന്റെ പ്രത്യേകത. മലയാള കരയുടെ മണമുള്ള, മലയാളക്കരയിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ സംഭവിച്ച ഒരു പ്രമാദമായ കഥയഥാർത്ഥ കുറ്റാന്വേഷണ ഘടകങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത്, പാത്രസൃഷ്ടിയിൽ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ച് എഴുതിയ ഒരു നോവൽ എന്നുള്ള നിലയിൽ മലയാള അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ് ഈ കൃതി "- ഹമീദ്, പേജ് 278, അപസർപ്പക നോവലുകൾ മലയാളത്തിൽ)

2. ലാജോ ജോസിന്റെ കോഫീ ഹൗസ് , റൂത്തിന്റെ ലോകം, ഹൈഡ്രാഞ്ചിയ ,RIP, പ്രവീൺ ചന്ദ്രന്റെ ഛായാമരണം, റിജോ ജോർജിന്റെ ഹവാന ക്ലബ്, ജിസ ജോസിന്റെ ഡാർക്ക് ഫാൻറസി, ശിവൻ എടമനയുടെ ന്യൂറോ ഏരിയ, റിഹാൻ റഷീദിന്റെ ഡോൾസ് ,മോഡസ് ഓപ്പറാണ്ടി,ശ്രീ പാർവ്വതിയുടെ വയലറ്റ് പൂക്കളുടെ മരണം, പോയട്രി കില്ലർ, ജയപ്രകാശ് പാന്തരിന്റെ കിഷ്കിന്ധയുടെ മൗനം, നിഖിലേഷ് മേനോന്റെ അഗോചരം, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ, വിപിൻദാസിന്റെ അനാഹി ,അനൂപ് ശശികുമാറിന്റെ ഒൻപതാം വീട്, ഗോഥം, ആദർശ് എസിന്റെ ഡാർക്ക് നെറ്റ്, അൻവർ അബ്ദുള്ളയുടെ പ്രൈം വിറ്റ്നസ് ,അഖിൽ പി ധർമ്മജന്റെ ഓജോ ബോർഡ് തുടങ്ങിയ ക്രൈം നോവലുകൾ 2020-21 വർഷങ്ങളിൽ മലയാളത്തിൽ ഇറങ്ങിയവയിൽ ചിലതാണ് . എണ്ണത്തിലുള്ള ഈ ആധിക്യം തന്നെയാണ് സമീപകാല സാഹിത്യത്തിൽ അവയുടെ സ്വീകാര്യതയുടെ ആദ്യത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തൽ.

3. Ronald knox കുറ്റാന്വേഷണ രചനയ്ക്ക് 10 നിയമങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനൊക്കെ അപവാദങ്ങളായി ധാരാളം കൃതികൾ ഉണ്ടാകുന്നതായി ഈ മേഖലയിലെ പഠിതാക്കൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (ഹമീദ്, 2015: 17).

4. കുറ്റാന്വേഷണനോവലിന് അവശ്യം വേണ്ട ഘടകങ്ങൾ കുറ്റകൃത്യം, അഥവാ അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്ന ഒന്ന്, അപസർപ്പകർ, വിവര വിരേചനം, പരിണാമഗുപ്തിയും പാത്രഗുപ്തിയും എന്നിങ്ങനെയാണെന്ന് ഹമീദ്പറയുന്നുണ്ട് (അപസർപ്പക നോവുകൾ മലയാളത്തിൽ, 2015: 18).

5. ..."കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കഥാംശത്തെ ഇതിവൃത്തമായി വികസിപ്പിച്ച് മുന്നേറുന്ന ആഖ്യാനക (Narrative) മാണ് അപസർപ്പക കഥ." (പി.കെ .രാജശേഖരൻ അറിയപ്പെടാത്ത ഷെർലക് ഹോംസ്, ആമുഖപഠനം, 2020: 22).

6. കുറ്റാന്വേഷണരചനകളുടെ സാമാന്യ ഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി ആർ. രാജശ്രീയും കണ്ടെത്തലുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന (അപസർപ്പകാഖ്യാനങ്ങൾ: ഭാവനയും രാഷ്ട്രീയവും, 2018: 23) നിർവ്വചനങ്ങളെയും സാമാന്യസ്വഭാവങ്ങളെയും തിരസ്കരിച്ച കൊണ്ട് അവതരണത്തിലും പ്രമേയത്തിലും അപാരമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും വൈവിധ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയാണ് മലയാളത്തിലെ സമീപകാല ക്രൈം രചനകൾ എന്ന് നിരീക്ഷിക്കാം.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

23. പി.എഫ്. മാത്യൂസ് (2019), അടിയാള പ്രേതം, ഗ്രീൻ ബുക്സ്

24. പി.കെ. രാജശേഖരൻ (2020), ഉത്കണ്ഠയുടെ കോനൻ ഘടികാരങ്ങൾ, ആമുഖം, അറിയപ്പെടാത്ത ഷെർലക് ഹോംസ്, (പരിഭാഷ: കെ.പി. ബാലചന്ദ്രൻ, പി. പ്രകാശ്), മാതൃഭൂമി

25. രാജശ്രീ, ആർ., (2018) അപസർപ്പകാഖ്യാനങ്ങൾ: ഭാവനയും രാഷ്ട്രീയവും, ലോഗോസ് ബുക്സ്, പാലക്കാട്.

26. ഹമീദ് (2015), അപസർപ്പക നോവലുകൾ മലയാളത്തിൽ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.

27. Knox, Ronald A, 1992: Detective Story Decalogine in the Art of the Mystery Story: A Collection of Critical Essays. Ed. Howard Haycraft, New york, Carroll & Graf

28. Jung, C.G., 1990 (10th Print): The Archetypes and Collective Unconscious (trs. by R.F.C. Hull), Princeton University Press.

rajaniunni44@gmail.com